

כרמי זאב

172754

בן שושנה וצבי

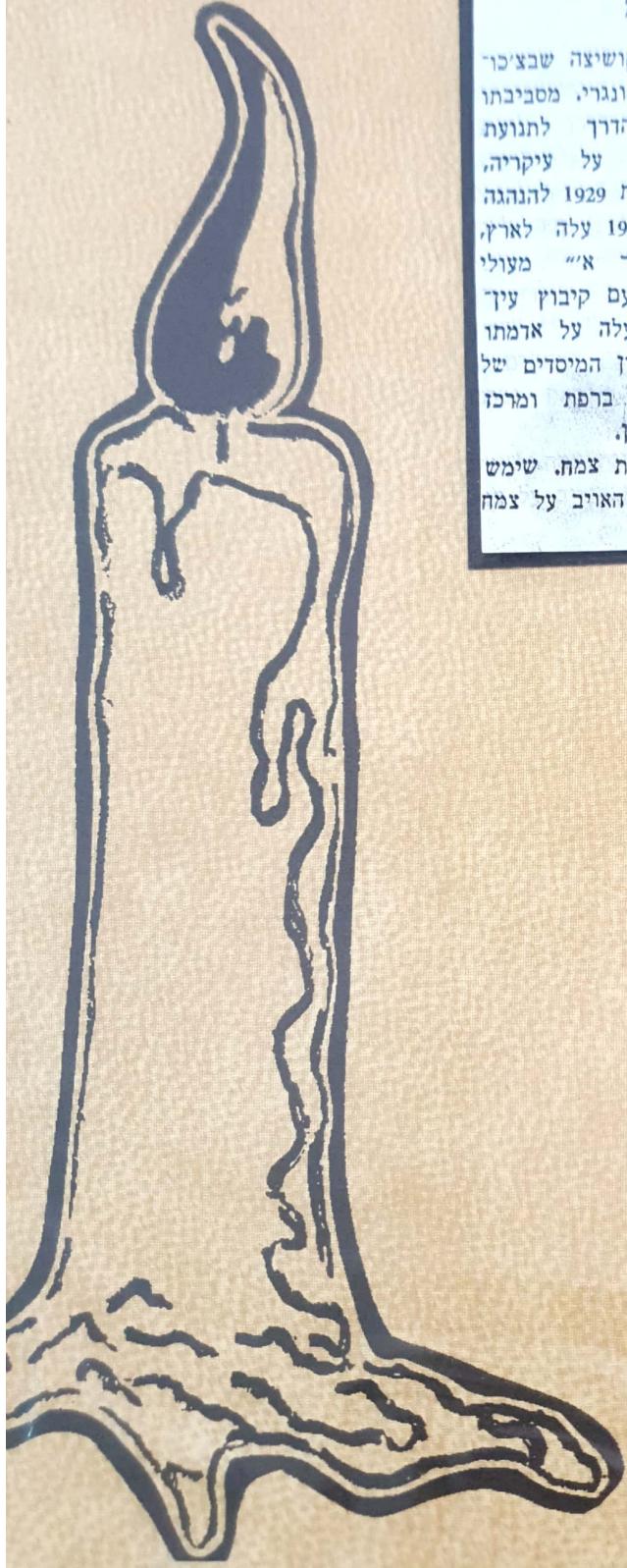
נולד ב- כ"ב אייר תרע"א 20.5.1911

שירות בגדוד "ברק" (12)

נפל ב- ט' אייר תש"ח 18.5.1948

בקרב על צמח.

ברמי זאב

נולד בשנת 1911 בעיר קושיצה שבצ'כיה סלובקיה. למד בבייטיסטר הונגרי מסביבתו המהובלת מצא את הדרך לחנאות "השומר הצעיר", התחנך על עיקרייה, געשה מדריך ונתקבל בשנת 1929 להנאהה הראשית. בסוף שנת 1931 עלה לארצה, ל"קיבוץ השומר הצעיר א'" מעולי צ'כוסלובקיה, שהתחד עם קיבוץ עין הקורא בראשון לציון ועלה על ארמתו בעמק הירדן. זאב היה בין המייסדים של שער הגולן ומן החברים הפועלים במשק. היה מומחה ברפת ומרכזו מכון ההזרעה בעמק הירדן. חבר פעיל גם בענייני הבטחון. עם פלישת האויב נקרא ליחידה שהופקודה על הגנת צמת. שימש בדרגת מ"כ ונפל על משמרתו זו בשעת הסתערות האויב על צמת ב-18.5.1948. נקבע בדגניה א' ב-21.5.1948.

הקרב בו השתתף

הארץ הגדולה

מספר 33
יום א' ינואר תשי"ה 27 לאפריל 1945

30094

עלון לאינפורמציה של קבוצת השומר הצערית שער הנולן

אחד במא"י 1945

אחד במא"י חג הסולידריות המועלית, ביטחוי מוחשי, לשוטפות הגו רל
צעמד הפועלים, הפגינה בכירה של כוחות המלחמה.
חד במא"י של שנת 1945 חג קטול וסכוול הוו. זו הפעם הראשונה בהיסטוריה יתגנוש
דגל האדרום מעיל ברלין - סבכדר הריacaktırחה, לבו של הנציגם הטמא' בעשר
שכימים לאחר מכן. אבל לא רק מעיל ברלין יתגנוש הדגל האדום, בכל ארצאות אירופה
התענו זה שכימים תחת עול הנציגים יסמל הדגל האדום את שחרורם הלאומתי, את נצחון
צבאי. גורל היהודים קשור בגורל הדגל האדום. בכל ארץ טטרו להביני את הדגל
זה, אסרו את היהודים בבתי הסוהר. בכל ארץ, שרטטו את הדגל האדום בעתר, רצחו
ת היהודים בהמוניהם. חרור הדגל לאחדות השעבוד הבאץ' הביא את שחרורם של היהודים, באשר הם יהודים
ונחרורו הפליא של העם היהודי מסמל הדגל האדום בארץ ישראל, בסולדת.
שכבות אברית נצח את נשקו של האויב, את רוחו לא נצח עדיין, כי אי אפשר
נצח באוירובים ובטנקים. רק נק אחד מטוגל לנצח לצימות וחוא הדגל האדום
חי הדגל האדום המתגנוש על ארבות העולם הישן והאטבאה עולם חדש, טפירות אחד
ו צ י ל י ז ס פ

כפת הדגל לא מביאה את הנצחון רק מסמלת אותו. נטלת את ברכתנו ביום זה לכוחו
סבאים את הנצחוף, לצבע האדום האדיר המשחרר ארץ ארי, עם אחרי עם, הוו
רווטס את אישן והר��וב ובורקה עולם חדש, מראה את הדרך לעתיה.
שליח את ברכתנו לצבאות הברית ובתוכם לבריגדה העברית הלוחמת, לפלוגות הפרשי
אשר הם שם, הלוחמים שכם אחד באביב המשורתק, לדגל האדום, לעם העברי, לאנוש
וללה. אבל אלה הם כוחות המבאים את ספלת האויב. את האוטו-יליזם יביא אך ורק
כבוד חמלוקד של תנורות הפועלים בעולם עם ברית המועצות. רק ליבוד הכוחות טל
עמד הפועלים בכל תבל ובתוכם מעמד הפועלים בארץ ישראל יגשים את חזון הסוז
נחי ברית המועצות. חי איחוד תנורות הפועלים הלוחמות

נחי ארץ ישראל העובדת!

זאב ב. *

הקרב בו השתתף ונפל זאב ז"ל

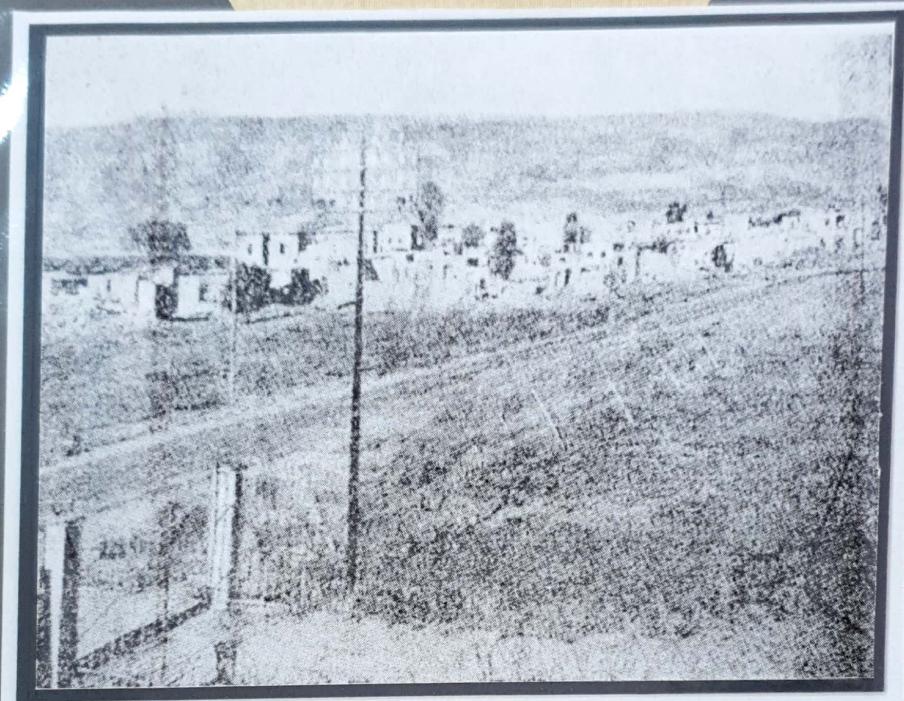
שהם מסוגלים להיזכר ולנתח, הריהם סבורים כי ניצלו באשר געו (בהדרכת מקרה עיוור!) דוקא בקרבתה יתרה לקו תנועתו של משוריין אויב וע"כ בלתי-ינראים על ידו — ומפני כך לא נפגעו. אחרים — רובם פצועים — חולו לאט בתוך השיחים והקוצים שכיסו חלק מן השטח שבין צמח לדגניות. שכבו שעות במסטור מינימלי — ואלה מהם אשר לא נtagלו ע"י האויב ולא מתו מאיבוד-דם הגיעו לאחר זמן רב, מהם — בהשכה; והרי הוכחה נוספת לערכו המציג של רצון-החיים אצל הפצוע בשדה-הקרב. רוב הנמלטים ספק אם ידעו עד סוף ימיהם לבאר כיצד בדיק מזאו את דרכם למקום מבטחים.

עם כיבוש צמח חלה הפוגת-מה באש ארטילריה האויב. בין 10.00 — 09.30 בבוקר הגו מטוסיו מספר פעמים מעל לישובים, אך בלי לנסות להפ齊יץ, ונראה ששימושם היה תצפית בלבד. באותו השעה פנו הילדים מישובי עמק-הירדן, וכל האוכלוסייה המוכשרת לkrab נרכחה לעמידת-מגן מול התקפה על היישובים, שנראתה עתה ודתית.

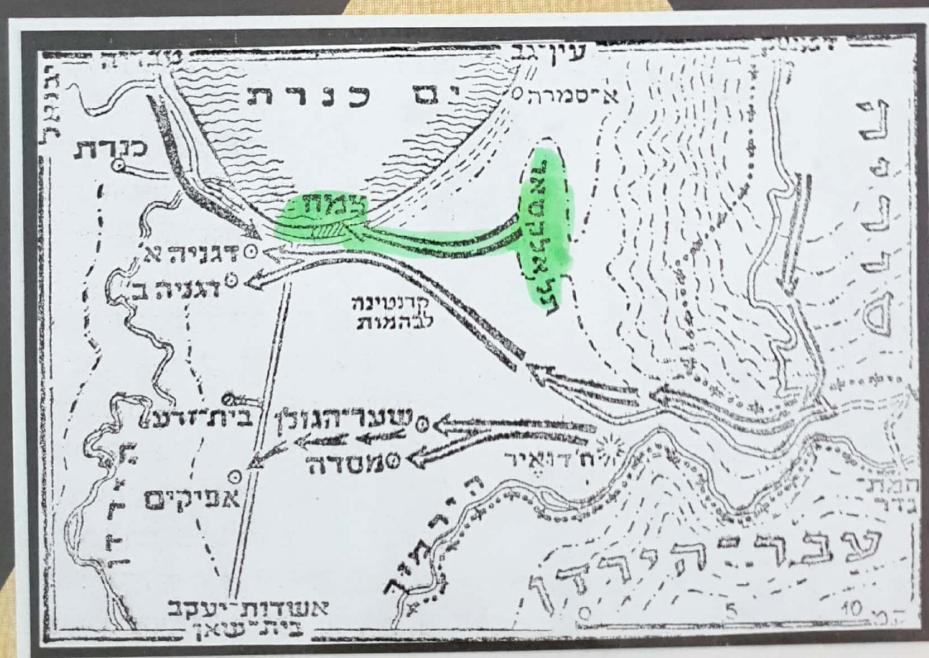
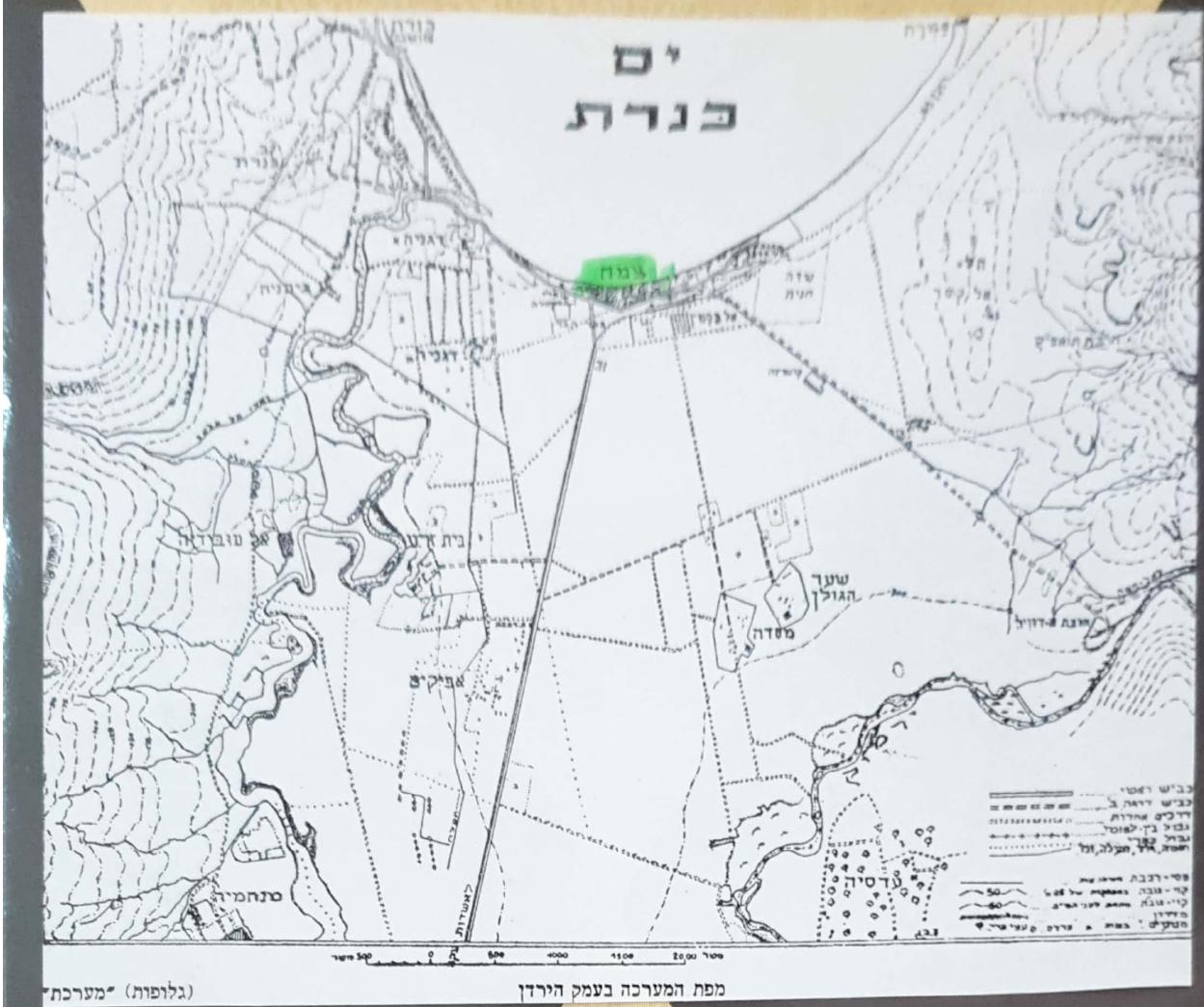
בשעה מוקדמתacha נתחדשה ההרעשה; היא כוונה בעיקר לשער הגולן — מסדה — מזהה ומעבר הדגניות, ומושבת כנרת וקב' כנרת מזהה. מטוס-האויב — אשר לאחר נפילת צמח חגו רק במשימות תצפית והטילו כרוזים הקוראים לכניעה — החלו שוב תוקפים ומטילים פצצות. האויב הקדיש עתה תשומת לב מיוחדת לעזרה התבחורה המוביל מעמק-הירדן אל "העורף": הכביש מסוג ב' העולה ממושבת כנרת בכיוון ליבנה. המטוסים "כיבדו" בביבוריhem את כנרת המושבה והקבוצה, והתותחים החלו יורם אל נקודות בכבישי, שהיתה להם כבר אש-מטוחות אלהן, וארעו גם מקרי פגיעה במכוניות המובילות את הילדים המפונים.

במשך כל אותו יום לא עבר האויב לתנועות-תנופה מחודשת, (אם כי סמור לשעה 09.30 נראה ריכוז-ישראל נע מצד תל אל-קסר לעבר שער-הגולן). סמור לעת צהרים עסק האויב בהעתקה תותחים מהר-הגולן קדימה, לגבעת תל אל-קסר. בשעות אחריו הצהרים הגיעו למערב עמק-הירדן התגברת הראשונה שלאוחר נפילת צמח (להבדיל מן התגברות — מגודדי ירושאל בעיקר — שבאו עוד לפני כך ואשר שולבו במערך ההגנה שבסמוך ובישובים). הייתה זו פלוגת אנשי פלא"ח (מגדוד כובשי צפת), חמושה כהלה, אשר נשאו אתם את דגל יחידת-המתנדבים העירקית אשר נלכד בנצח. בשעות הערב והלילה זרמו לעמק-הירדן כמה גורמי תגבורת נוספים, וכבר באותו לילה בוצעה פשיטה לשטחה של צמח: בחוץ התגנבה יהידה וכבשה את בנין בית"ס, הסמוך לתחנת-המשטרה. אך בנין המשטרה כבר

צמחי

מפות הקרב

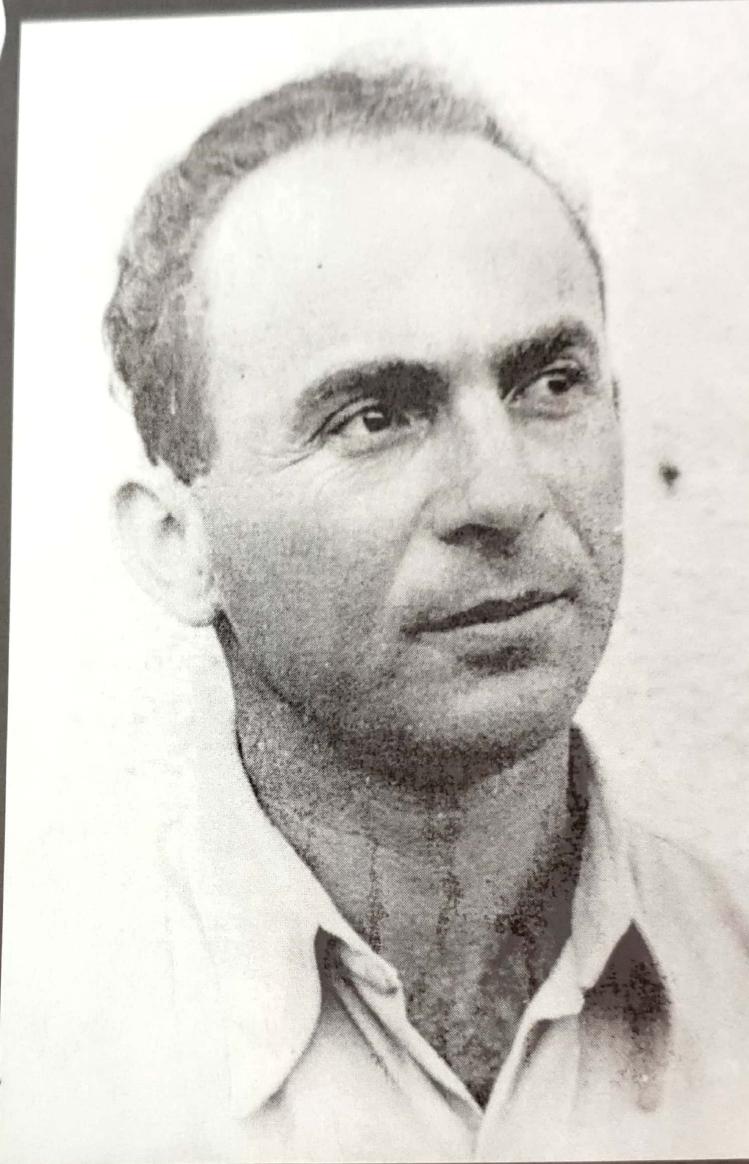
בקעת כינרות

לאחר ההפגזה

"יְהִי זִיכָרָו בָּרוֹךְ"

**נולד ב- 1911
נפל ב- 1948**

קרב אחד למפגזהו. ובזמן המפגזה, עם דטרוי הערב נסנו לקרב על גשם חירדן; סזא מטהודם לשנות מה משגרת הקרב ולדרוש בשלות הבית. הנה התקשר שלפונכית עם סזה גולני ועם שוחח עם אחד החברים שלו, שאל על שלום החברים והילדים ושאכ עידוד, כי עם בוזה הנצחון קיים מחדש מה שהחריבת הפלחה. זאב רחש אהבה לאין סוף לאדר-הגדון ועם זאת פגין אותו כל התרחש בכך זהה. היה מעוררת בו, כמו לעז-מק כל בכירותיו והתרכוע עם הרבה אנשימים מהמשקירים. ולבן סטלי אולי, כי על הגנתו של העם זהה מסר את חייהם.